

INHOUD

01. INHOUD
02. Bestuurspagina
03. Info-activiteiten
04. Activiteitenagenda juli/aug. in Zeewolde
05. Uitnodiging busreis
06. Mijn herinneringen: Miet Rennen
07. KBO fietst de kuiten los.
08. Uitnodiging Opening seizoen
09. Herinnering bevrijding 1945: Elly Ottevanger
10. Rabo clubactie 2025/ Havendagen 2025
11. Levensverhaal: Emmy
12. De magie van de dans
13. De magie van de dans: vervolg
14. Ik ben altijd bij jou
15. Verhaal: De gebarsten pot
16. Recept
17. Column: Adrie
18. Puzzel je mee?
19. Puzzel vervolg.
20. Bestuur/wie doet wat

INLEVERDATA VOOR DE EB

Kopij EB t/m woensdag d.d.: inleveren	EB nr. in 2025	EB verschijnt vanaf:
13 augustus	339	28 augustus
10 september	340	25 september
15 oktober	341	30 oktober
12 november	342	27 november

De langste dag

De maand juni draait rustig voort. Wij hebben de pinksterdagen achter de rug. Het weer was deze dagen voor veel mensen die op een camping verbleven niet geweldig. Maar ons wordt, nu ik dit stukje schrijf wel mooi weer voorspeld. Zo gaan wij dan op weg naar de langste dag van het jaar. Wat betekent dit eigenlijk? Of is het een dag als elke dag van het jaar. Toch als je er aandacht aan geeft is de natuur nu toch wel heel mooi ontwikkeld. De bomen en struiken zijn prachtig groen en vele bloemen beginnen volop te bloeien. Ook in het buitengebied van Zeewolde zien wij de akkers mooi begroeid met allerlei gewassen. De tulpenvelden zijn aan het afsterven en zijn de eerste gewassen die de komende weken worden gerooid. Veel werk aan de winkel voor extra arbeidskrachten en scholieren. De bollen worden gerooid, gewassen en gedroogd om weer klaar te maken voor het volgende seizoen. Het is niet alleen de mooie bloemenpracht van april maar er is veel werk om dit te realiseren. Hierbij horen wij de vogels vrolijk fluiten bij mooi weer en lange avonden als het licht is. Ook pasgeboren vogels en dieren wijzen ons elk jaar op de wonderlijke ontwikkeling van plant en dier door het jaar heen.

Maar wat heeft dit alles te maken met het wel en wee van onze ouderen vereniging. Dat vroegen wij ons af op de laatste bestuursvergadering. Wij zouden kunnen denken dat alles gewoon doorgaat. Ook de KBO Zeewolde heeft leden van verschillende leeftijden. De activiteiten lopen zoveel als mogelijk is door. Denk bijvoorbeeld aan de korte fietstocht met BBQ als afsluiting. Daarnaast zijn er vele activiteiten in Zeewolde de komende zomermaanden. Ik denk aan de

Havendagen, fiets hem erin bij RCN en de verschillende braderieën. Mogelijkheden genoeg om erop uit te trekken. Daarnaast zullen velen vakantie houden in eigen land of daarbuiten. Begin september hebben wij dan weer onze eerste reis naar het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen. Speciaal aanbevolen voor leden die hulp nodig hebben om erop uit te trekken. Samen zijn wij tot veel in staat om dit alles te realiseren. Toch vroegen wij ons af is dit voldoende? Voor een groot aantal leden wel. Maar wat kunnen wij betekenen voor leden die wat hulp kunnen gebruiken. Maar dan komen de vragen ook hoe gaan wij dat dan aanpakken. Hoe weten wij wie hier belangstelling voor heeft. Uit de discussie bleek al snel dat het een samenspel moet zijn van vragen en invullen waar mogelijk. Denk daarbij aan een korte wandeling en gezamenlijk koffiedrinken. Maar ook een spelletje bij iemand thuis of kaarten met een groepje leden. De vaste bijeenkomsten in de Meermin gaan ook in de vakantieweken door. Vele mogelijkheden dus. Trek aan de bel bij de vrijwilligers van onze vereniging. Een ontmoeting met iemand kan al veel betekenen.

Zo zie je maar dat rond de langste dag wij er met elkaar een positieve draai aan kunnen geven. De planten, bomen en dieren doen hun best in deze tijd van het jaar. Laten wij ondanks de vele problemen in de wereld om ons heen de zomer positief invullen. Het bestuur is benieuwd of wij samen hieraan een bijdrage kunnen geven. Al zou het maar een klein begin zijn dan kunnen wij allen daarop verder bouwen. Het bestuur wenst u allen een mooie zomer, geniet van elkaar op de vele activiteiten in ons dorp.

Het bestuur KBO Zeewolde

Datum. **Onderwerp** **Locatie/organisator:**
Activiteitencommissie

1 juli	vakantie	
1 augustus	vakantie	
Maandag 8 september 2025	Museum Plus Bus	Activiteitencommissie/Zeevolde
Donderdag 25 september 2025	Opening Seizoen	Activiteitencommissie/Zeevolde

Wijzigingen voorbehouden

Annuleringsregeling:

Terugbetaling van volledige restitutie van een activiteit:

Alleen wanneer dit vóór de uiterste datum van inschrijving gemeld is.

Wanneer geannuleerd wordt tussen de uiterste datum van inschrijving en de activiteit,

moeten administratiekosten betaald worden: activiteit tot € 30,- : € 5,- en activiteit boven de € 30,- : €10,- .

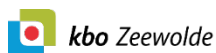
Er vindt geen terugbetaling van kosten plaats wanneer een activiteit is uitgevoerd door een externe partij die geen restitutie bij annulering door een lid verleent.

Mailadres voor aanmelding en annulering van activiteiten: activiteit.kbo@outlook.com

ANDERE ONTMOETINGSMOMENTEN:

- Op donderdagmiddag in de Meermin v.a. 13.30u. is er gelegenheid elkaar te ontmoeten om b.v. gezelschapsspelletjes te spelen of te kaarten, een goed gesprek bij het genot van een kopje koffie of thee.
- Op maandag, woensdag en vrijdagmorgen tussen 10.00u. en 12.00u. In de Meermin voor een kopje koffie of thee.
- Op vrijdagmorgen is er koffiedrinken in Open Haven van 10.00u. tot 12.00u.
- Ook hier bent u van harte welkom.

GEZOCHT!!

**Gastvrouwen/gastheren of
barmedewerkers**

Wie komt ons gezellige team versterken?

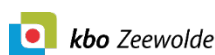
Bel of mail dan met

Maria te Molder.

Mob. 06-121 217 91

mail: mtemolder@hetnet.nl

**Brengt u een lid aan bij de KBO
dan krijgt u een taartje cadeau**

Levensverhalen:

Lieve leden, hoe mooi zou het zijn, om je levensverhaal met elkaar te kunnen delen?

Wij zijn op zoek naar de levensverhalen die u met ons zou willen delen. Hoe is het dorp ontstaan en wat voor leuke dingen heeft u beleefd?

Allemaal hebben we wel heel veel levenslessen gehad.

Bij deze doe ik een oproep aan u om de Even Bijpraten meer levensinhoud te geven. Voor en met elkaar!

Dat is het motto voor komend seizoen!

Wie is de volgende?

Helpt u mee een mooie EB te maken?

redactie.ebzeewolde@hotmail.com

Activiteitenagenda juli/augustus in Zeewolde:

4 en 5 juli	Endurance	Raadhuisplein
5 tot en met 13 juli	Lorelei festival	Groepskampeerterein De Banken
11 en 12 juli	Havendagen met braderie	Aanloophaven/Raadhuisplein
11 tot en met 20 juli	Circus Freiwald	Evenemententerrein Horsterweg
18 tot en met 22 juli	Kleurrijke Jeugdbrandweer Oefendagen	Scoutinglandgoed
23 tot en met 27 juli	Kermis	Evenemententerrein
31 juli	Zomerbraderie	Centrum
2 augustus	Kofferbakmarkt	Evenemententerrein
9 augustus	Fiets 'm er in	Haven RCN camping
14 tot en met 17 augustus	Graceland Festival	Scoutinglandgoed
14 augustus	Zomerbraderie	Centrum
16 augustus	Palingtocht	Aanloophaven
29 augustus	Nacht van Zeewolde	Centrum
30 augustus	Kofferbakmarkt	Evenemententerrein Horsterweg

Kijk voor een uitgebreid overzicht van activiteiten eventueel op onderstaande websites:

<https://www.puurzeewolde.nl/>

<https://www.welzijnzeewolde.nl/activiteiten/>

<https://www.zeewolde-actueel.nl/agenda#>

Als U in de vakantieperiode naar een van de activiteiten wenst te gaan en geen vervoer heeft, of u zoekt een begeleider, dan kunt u uw verzoek mailen naar: activiteit.kbo@outlook.com

Wij kijken dan of wij iemand voor u kunnen vinden.

An advertisement for Alzheimer Nederland. It features a photograph of an elderly couple sitting on a grassy field, looking out over a misty landscape. The man is wearing a light-colored jacket and the woman is wearing a light-colored sweater. They are both looking towards the right side of the frame. The text is overlaid on the left side of the image.

altijd zal ik er voor je zijn
ook als je mij niet ziet
ik lach als je vrolijk bent
en troost je tranenverdriet
ook als je even niet meer weet
welke woorden je moet zeggen
het geeft niet schat
ik zal er zijn
mijn armen om je leggen

Door: Jenti van Woordkunsten.nl

alzheimer
nederland

© foto: Alelia

Uitnodiging Busreis naar het Zuiderzeemuseum

8 september 2025

Door ons in te schrijven bij de Museum Plus Bus, heeft de KBO Zeewolde een bezoek kunnen organiseren naar het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen. Dit bezoek wordt bijna volledig betaald door de Vriendenloterij. De kosten voor de KBO Zeewolde zijn koffie/thee en de lunch.

Datum: 8 september 2025
Tijdsduur: 09.00 – 17.30 uur
Locatie: Opstaplocatie de Sfinx
Kosten: € 17,50 p.p. incl lunch
Aanmelding voor: 1 augustus 2025

De Museum Plus Bus rijdt voor groepen senioren die zonder de Museum Plus Bus door hun leeftijd of conditie geen museumbezoek meer kunnen afleggen. De minimumleeftijd voor deelname aan Museum Plus Bus arrangementen is ongeveer 70 jaar. Er kunnen maximaal 45 personen aan dit arrangement deelnemen. Er zijn 2 rolstoelplaatsen (met begeleider) in de bus beschikbaar. Tevens kunnen er 15 personen met een rollator en hun begeleider mee. Denk vooral aan gepaste kleding (buitenmuseum)!!

Bij het aanmelden op activiteit.kbo@outlook.com dient u de volgende gegevens te vermelden:

1. Rollator ja/nee
2. Opvouwbare rolstoel ja/nee
3. Vaste rolstoel ja/nee

Het dagarrangement bestaat uit onderstaande:

- * Busreis
- * Entree met boottocht naar buitenmuseum
- * Wandeling naar Amsterdamse huis
- * Lunch met koffie/thee
- * Rondleiding met gids
- * Boottocht naar Entree paviljoen

Aanmelding voor deze busreis:

Door overmaking van € 17,50 per persoon op de rekening van KBO Zeewolde:

NL33 RABO 0338150870 met vermelding van: Busreis 8 september

U dient zich ook aan te melden op activiteit.kbo@outlook.com met de bovenstaande gegevens. (Volgorde van aanmelden is bepalend)!

Heeft U vragen: bel gerust Rob Thoen 06-22978104

Voor deze activiteit geldt de annuleringsregeling, zie EB.

In een klein dorpje Heel en Panheel onder de rook van Roermond (Limburg) woonden mijn vader Jan Boonen geb. 1910 en mijn moeder Lies Geelen geb. 1907. Het huis, best ruim is gebouwd in 1870 met een grote binnenplaats. Ik ben geboren in 1937 als tweede dochter in het gezin van één broer en vijf zussen.

Het was een gemengd bedrijf van mijn Opa en Oma geweest en het geboortehuis van mijn moeder.

Opa en Oma woonden vanzelfsprekend bij ons.

Het stond midden in de Dorpstraat, ook hadden ze er nog een levensmiddelenwinkelje bij.

Dat was heel gewoon, vroeger was alles zelfvoorzienend.

Net als het bedrijf met o. a. akkerbouw melkvee kippen varkens groente fruit en paarden om het land te bewerken, Vader was echt een fokker en liefhebber. Hij deed graag mee met concours.

Hij stimuleerde en activeerde mij en mijn broer om dat in de praktijk te brengen tot iedereen met veel plezier.

De stukken land waren kleiner lagen her en der verspreid de landweggetjes smal en tegenliggers waren er toen ook al.

Hij zei altijd; "Paarden kennen zelf de weg".

In het dorp waren Drie Grote Kloosters dus toch veel inwoners een voor Broeders Voor de mannen die geestelijk en lichamelijk gehandicapt waren, ze konden ook hun dag Indien mogelijk in de klompen en schoenmakerij doorbrengen en lekker bezig zijn. Het bracht ook nog wat voor ze op, mijn Vader had maat 47 dat lukte daar ook.

Voor de dorpsbewoners dichtbij omdat ze midden in het centrum woonden.

Het zusterklooster stond wat verder uit het dorp, daar was ook onze Dokters Praktijk.

We hoorden en zagen ze vaak, we zijn er mee opgegroeid, ze hoorde erbij.

Aan het einde van de straat stond het klooster waar de schipperskinderen tot na de lagere school verbleven. Vanaf 4 jaar mochten wij als dorpskinderen er ook gebruik van maken, waar veel ouders blij mee waren.

De jongens gingen elders in het dorp bij de meesters naar de jongensschool.

Op Zondag gingen de verzorgers vaak met de bewoners wandelen en kwamen de groepen elkaar tegen en werd er flink geflirt en gezwaaid, leuk om ze ook zo te zien. De familie woonden allemaal op fietsafstand, dat was ons zondags uitje met z'n allen. Naar een Oom en Tante leuk om met neefjes en nichtjes te gaan spelen. Ooms en Tantes zagen we vaker als ze bij Opa en Oma op bezoek kwamen. Het was altijd een drukke bedoening, soms zo druk dat we bij de dienstmeid in de keuken moesten blijven samen. We hadden ook nog een inwonende knecht. (genoemd) Ons jaarlijks uitje was naar de speeltuin in Roermond, een hele dag nog wel.

Het paard in het rijtuig gespannen, broodjes drinken snoepjes en vlaai niet te vergeten mee.

Wat hadden we een heerlijke dag en nog een lekker ijsje toe en tot de volgende keer.

Verder was er niet zoveel op de doopfeesten na, dat was een complete bruiloft. Dat werd al binnen 24 uur gevierd en de moeders kregen daar niet veel van mee. Daarvoor in de plaats kregen ze negen dagen bedrust voorgeschreven.

Verjaardagen werden meestal op de Heiligendag gevierd, toen nog als een zondag.

In november ben ik geboren en heet (Miet) dus Maria en 15 augustus was dus mijn feestje.

Oude lijkhuis in 2024

KBO Zeewolde fietst de kuiten los

Op 12 juni was het dan zover. De activiteitencommissie had voor deze middag een fiets-toer in de omgeving van Zeewolde uitgezet. De start was ditmaal bij het clubhuis van de jeu de boules vereniging. De weergoden waren ons zeer gezind. De zon liet zich ditmaal van zijn beste kant zien. Na een uurtje trappen door het Horsterwold kwam de Rode Schuur in zicht. Hier was een pauze gepland.

Van de koffie/thee met koek en cake werd gretig gebruik gemaakt. Ook was er een uitleg door een vrijwilliger van de IVN, over wat er allemaal te doen is bij de Rode Schuur. Na de pauze werden de stalen rossen weer van stal gehaald om het laatste gedeelte van de route af te leggen.

Op het eindpunt, bij de Jeu de boules vereniging, stond inmiddels de BBQ paraat. Onder het genot van een hapje en een drankje werd de fietsmiddag geëvalueerd. Ook kon er nog een balletje gegooid worden. Dit was niet tegen dovemans oren gezegd. Over 1 ding was iedereen toch wel te spreken en dat was HET WEER.

De activiteitencommissie
wenst iedereen
een fijne vakantie

Uitnodiging Opening seizoen op 25 september

Het bestuur van de KBO Zeewolde nodigt U uit om op donderdag 25 september 2025 samen te komen en te genieten van Theatergroep Vrij. Zij zullen ons middels 2 voorstellingen op een komische wijze terugbrengen naar herkenbare momenten.

Dit alles als aftrap KBO-seizoen 2025-2026.

Datum: 25 september 2025

Aanvang: 12.30 uur

Einde: 17.00 uur

Locatie: Open Haven

Kosten: € 17,50

Aanmelden: voor 10 september 2025

Theatergroep Vrij

Wij starten het seizoen met een overweging door Pastor Paul. Deze start om 12.30 uur en zal ongeveer 30 minuten duren. Kunt u niet naar de overweging komen dan bent U vanaf 13.00 uur van harte welkom om aan te schuiven bij de lunch.

THEATERGROEP VRIJ:

1^e voorstelling

Trudy en Wim, twee acteurs en bijna 40 jaar getrouwd. Zij kennen vrijwel alle hobbels in het huwelijk. Maar de twee acteurs besluiten toch om op hun aanstaande 40-jarig huwelijksfeest samen nog eens een leuke romantische act te spelen.

2^e voorstelling

Een komedie waarin twee onbekenden elkaar ergens in een park ontmoeten. Zij raken in gesprek en blijken toch veel overeenkomsten met elkaar te delen. Een luchtig gesprek met herkenbare momenten en een verrassend slot.

Ja, ik kom graag naar deze middag op **12 september 2024** en meld mij aan door overmaking van **€17,50** op het rekeningnummer van de KBO Zeewolde: **NL33 RABO 0338150870** onder vermelding van: **opening seizoen 2025-2026.**

Heeft U vragen: bel gerust Rob Thoen 06-22978104

HERINNERING BEVRIJDING 1945: *Ingezonden: Elly Ottevanger*

Toen de tweede wereldoorlog uitbrak, was ik drie jaar en wij woonden in Apeldoorn.

Wel tegenover de Gasfabriek, achteraf gevaarlijk, maar er is nooit iets ernstigs gebeurd.

De verjaardagen en feestjes met onze Joodse kennissen met veel zingen en dansen werden wel met steeds minder visite gevierd, maar als kind accepteerde je, dat opeens velen niet meer kwamen. Later begreep je dat ze op tijd gevlucht waren en andere mensen zolang in hun huizen woonden.

Maar toch miste ik wel tante Jans Katz. Zij haalde mij altijd uit bed en ik mocht dan aan een klein tafeltje lekkere dingen mee-eten onder protest van mijn moeder.

Voor mijn idee heb ik nog heel lang op straat gespeeld. Dat wil zeggen dat ik wel binnen de stoep van de ene straat naar de andere moest blijven.

En het leukste was, echt dorps, dat ik gewoon door het tuinhokje of poort naar binnen kon lopen en de burens altijd wel iets lekkers voor mij hadden.

Ook mocht ik naar het buikje van het hele lieve jonge Duitse vrouwtje van de kapper van de hoek kijken of het baby'tje alweer gegroeid was.

Naar aanleiding van de Herdenkingen van de afgelopen weken weer een paar slapeloze nachten gehad door het beeld van die afschuwelijke optochten bij de bevrijding.

De drie mooie meiden met opvallend blond, bruin en zwart haar, vrolijk lachend lopend bij ons aan de overkant, altijd duidelijk op weg naar hun Duitse vriendjes, moesten ook meelopen met hun afgeschoren hoofden met daarop een hakenkruis van teer.

Gelukkig was ik te klein om alles te kunnen zien, ze hadden nl. ook nog geprobeerd martelingen uit te beelden met heel veel bloed en slaan.

Het beeld dat ik niet van mijn netvlies af kon krijgen was het lieve, mooie Duitse vrouwtje van de kapper, die mee moest lopen in haar witte trouwjurkje met het baby'tje op haar arm en dat prachtige haar, afgeschoren en op dat kale hoofdje ook een hakenkruis van teer...

Hoe is het afgelopen met hun huwelijk en het kindje...

Iedereen verdient een club, dus met Rabo ClubSupport, kunt u ons weer steunen dit jaar.

De stemperiode is na de zomervakantie, van 1 tot en met 23 september 2025.

Zo heb je nog even de tijd om je voor te bereiden en te gaan stemmen.

Havendagen Zeewolde: een feestelijk maritiem weekend

Historische schepen, livemuziek en volop plezier in Zeewolde!

Op 11 en 12 juli staat de Aanloophaven van Zeewolde weer in het teken van de jaarlijkse Havendagen. Tijdens dit sfeervolle evenement meren klassieke schepen, opduwers en historische slepers aan, klaar om bewonderd te worden.

Het programma biedt twee dagen vol activiteiten voor jong en oud, met een kunst- en ambachtenmarkt, kinderactiviteiten, demonstraties en een gezellige braderie. De festiviteiten beginnen op vrijdagavond met een indrukwekkende vlootschouw, meezingfeest en eindigen op zaterdagavond met een te gek optreden van de partyband de Legends.

PROGRAMMA (onder voorbehoud)

Vrijdag 11 juli

09:00-17:00 uur: Binnenkomst & aanmeren boten

19:00-20:30 uur: Visserskoor de Aaltjeszangers/ Vlootschouw / Visserskoor de Aaltjeszangers

21:00-23:30 uur: Zeewolder Meezingfeest

23:30-00:00 uur: René van Beeten als André Hazes sr.

Zaterdag 12 juli

12:00-18:00 uur: Ambachten/kunstmarkt, watersport- en kinderactiviteiten, stationaire motoren, rondvaarten met botters en Zomermarkt (centrum)

12:00-13:00 uur: Bataviakoer Lelystad

14:00-14:45 uur: Shantysingers "De Trossen Los" (centrum)

13:00-15:30 uur: Behendigheidsprijs/ringsteken op het water

15:30-16:00 uur: Shantysingers "De Trossen Los"

16:00-17:00 uur: Spijkerbroekhangen

17:00-18:00 uur: Prijsuitreiking behendigheidsprijs en spijkerbroekhangen

Prijsuitreiking Mooiste Boot verkiezing

18:30-21:00 uur: Geen programmering

21:00-00:00 uur: Partyband Legends

Zondag 13 juli

14:00-16:00 uur: Varen met ouderen (67+, op aanmelding)

Alle activiteiten op vrijdag en zaterdag vinden plaats in en rond de Aanloophaven bij het Raadhuisplein, mits anders vermeld.

RONDVAARTEN KONINKLIJK JACHT DE PIET HEIN:

Donderdagavond 10 juli – avondvaart

Tijd: 19:30–21:30 uur | kosten €32,50 p.p.

Incl. koffie/thee met wat lekkers én een glas wijn of bier

Vrijdag 11 juli & zondag 13 juli

Tijden: 10:30–12:30 uur en 14:30–16:30 uur

Kosten: €25,00 p.p. (inclusief koffie/thee met wat lekkers)

Let op: rondvaart met Piet Hein vooraf reserveren via havendagen@puurzeewolde.nl.

Voor iedereen die van maritieme historie en gezelligheid houdt, zijn de Havendagen een niet te missen evenement.

Hallo beste mensen:

Mijn levensverhaal is begonnen voor dat ik geboren ben

Het klinkt misschien gek, mijn lot was toen al beslist, ruim anno 1800.

Ik ben een halfje.

Half Nederlands + half Indonesisch = Indo.

Dus ik ben een Indo, heb 2 culturen en dat is best lastig, 2 begrippen en verschillende meningen, Nederlands is meer nuchter, het zij zo, en in vakjes en Indonesisch is nederig, de ander gaat altijd voor, en we hebben onze eigen tijd, er is geen koffie tijd of thee tijd en geen olieballen tijd, we doen waar we zelf zin in hebben. Voor Nederlands is het chaotisch, Indonesisch, vrij en blij.

Maar goed, laten we teruggaan naar het jaar 1800.

In Brabant leefde toen een groot gezin Roestenburg en daar was toen heel gewoon dat de oudste zoon priester moet worden, Johannes was de oudste zoon, 16 jaar en moest naar het seminarie om pastoorsopleiding te volgen. Daar had Johannes geen zin in en vluchtte. Zijn beste vriend ging mee, langs boerderijen om een klusje te doen. Ook wel eens achter op een kar en zo gingen ze richting Amsterdam. Ze zochten een kazerne want ze wilden het leger in, zegden dat ze 18 zijn, dat mocht, kregen een groen pakje aan en werden ingedeeld bij de paarden. De jongens vonden het leuk want ze hielden van paarden. Intussen was vader erg ongerust en vroeg hier en daar of ze Johannes gezien hadden. Ja die kant op, en zo verder en ging de goede kant op en overal vragen. Uiteindelijk was vader toch naar de kazerne en vroeg aan een soldaat die daar opwacht stond of de jongens misschien hier waren. De soldaat bracht vader naar het kantoor en vader vroeg zijn jongen terug. Dat kon niet want hij had getekend en dat staat. Teleurgesteld ging vader naar huis. Chef, zijn tweede zoon moest dan maar pastoor worden, daar had Chef geen zin in en vluchtte ook. Hij nam ook zijn beste vriend mee, in Amsterdam terecht gekomen maar niet het leger in, ze zochten werk aan de haven.

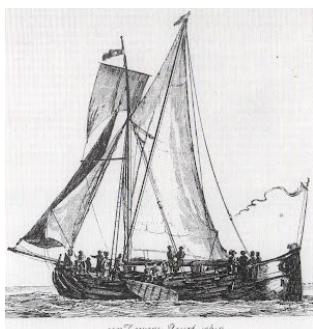
Terug naar Johannes en vriend, ze waren dol op de paarden, maar de stallen schoonmaken dat was minder. De jongen bestolen om weer te vluchten en gingen richting haven, daar ontmoeten ze Chef en zijn vriend. Ze liepen een beetje rond, toen zagen ze een schip dat naar Amerika ging, ze keken elkaar aan en zonder wat te zeggen gingen ze als verstekeling aan boord. Ze verstopten zich in een sloep. Na een poosje kregen ze honger en toen gingen Johannes en zijn vriend weer aan wal om brood te kopen in de stad. Doordat er zoveel te zien was vergaten de tijd. Toch broodjes gekocht en terug naar de haven, maar och jee, het schip was al vertrokken, en wat nu?

Geen paniek, er komt wel een ander schip, en ja hoor, een schip van en naar Indonesië. Eerst lossen en de jongens hielpen mee, heen en weer, toen alleen maar heen en verstopten zich weer aan boord en gingen naar Indonesië. Toen ze in volle zee waren werden de jongens ontdekt en moesten ze bij de kapitein komen, ze kregen een flinke uitbrander en als straf klusjes doen.

Aangekomen werden ze overgedragen aan de politie en die bracht hen naar een Nederlands gezin. Die hebben hun liefdevol in huis genomen. Ze mochten een opleiding volgen, Johannes werd architect in bruggen, hotels en huizen bouwen. Zijn vriend Jacob nam een ander richting.

Johannes werd mijn opa, maar dat is een ander verhaal, wordt vervolgd.

Emmy Roestenburg.

De magie van de dans

Ze leefden diep in het oerwoud, waar de bomen tot aan de hemel leken te groeien, zo hoog waren ze. Het was een mooie plek, vonden ze, met hier en daar een open ruimte met gras, met struiken en mooie bloemen die, tegen de avond, zo heerlijk geurden. Het was een groep van wel 60, maar dat kon je niet precies zeggen; ze sprongen zo vlug van tak tot tak, dat ze eigenlijk niet goed te tellen waren. En ... ze leken ook allemaal op elkaar; allemaal dezelfde gezichten, oren, en handen; allemaal ronde donkere ogen en allemaal een donkerbruine vacht. Behalve die ene ...

Hun dagen vulden ze met spelen, elkaar vlooien, vruchten en eetbare bladeren zoeken, en met veel slapen. Hun bedden waren nesten van takken en bladeren, goed verscholen tussen de takken van de hoge bomen, zo hoog dat geen enkel roofdier hen kon bedreigen terwijl ze sliepen.

Namen hadden ze niet, en alleen de moeders wisten wie hun kinderen waren, net zoals de kinderen wisten wie hun moeder was. Zo gaat dat, bij apen. Behalve bij die ene.

De jonge apen speelden graag en veel; ze braken takken af en plaagden elkaar ermee, ze sloegen ermee tegen de stammen van de bomen, ze gooiden vruchten naar elkaar, trokken aan elkaars staart, deden wedstrijden wie het verst kon springen, wie erg moedig was, of erg snel. Alle jonge apen speelden. Behalve die ene.

Vaak regende het hard in het oerwoud, bijna iedere dag wel, een uurtje voordat de avond zou vallen, soms 's nachts. Dan schuilden de jonge apen bij hun moeders, dicht tegen haar borst, in de zachte lange haren die daar groeien. Zij werden door hun moeder warm en droog gehouden en beschermd.

Behalve die ene.

Ik zie dat je nu wilt weten wie die ene is, die niet met de groep mee mocht doen; die altijd alleen haar eten moest verzamelen, die alleen in haar bed van takken en bladeren lag, en die geen moeder had om bij te schuilen.

Ze was ook een aap, een meisje, maar groter dan zelfs de grootste donkere moederaap; haar vacht was niet donkerbruin maar rood-blond, en haar ogen waren kleiner en ze waren ook niet erg bruin. Haar ogen waren van een soort groen, met lichtbruine vlekjes erin.

Alle apen vonden haar vreselijk lelijk en erg onhandig ook nog. Ze joegen haar weg wanneer ze probeerde ook mee te spelen. Wel plaagden ze haar vaak, sloegen naar haar of probeerden haar te bijten. Zij had dus ook geen naam, dat meisje. Als je wilt mag je er zelf een voor haar bedenken.

Het was ochtend en het had die nacht lang en hard geregend. Het meisje werd nat en hongerig wakker in haar nest. Ze moest eten gaan zoeken en proberen warm en droog te worden. Ze liet zich uit haar boom zakken langs een dikke liaan en was blij om te zien dat de zon scheen op de open plek; daar kon ze zich warmen. Het was nog vroeg, de anderen sliepen nog. Ze was daar blij om want nu werd ze even niet geplaagd.

De honger was groot, en ze liep het oerwoud in; ze wist heel goed waar ze de lekkere zoete bessen en vruchten kon vinden en welke bladeren niet bitter smaakten. Ze was niet bang om daar alleen te zijn en vond al snel wat lekkers om te eten. Ah, verderop! Wat een grote rode vruchten, en nog verderop. Zo dwaalde ze steeds verder weg van de groep; ze at, en dronk van de dauw op de bladeren.

Opeens bleef ze staan, maakte geen enkele beweging. Wat ligt daar ... op de grond?

Een dier? Nee, het leek niet op de dieren die ze kende. Het bewoog niet. Ze stak haar neus in de lucht en snoof: die geur kende ze niet. Dat wat daar lag kende ze niet. Waarom was ze dan niet bang? Heel voorzichtig, voetje voor voetje, sloop ze dichterbij. Ze ging er naast zitten en met één vinger raakte ze het aan. Nat, en koud. Ze vroeg zich af of het een dood ding was. ..

Ze zat daar en keek en dacht na. Het heeft een hoofd, dacht ze, en oren; het heeft benen en armen met handen eraan. Toch is dit geen aap. Hij was zelfs nog veel langer dan zichzelf. Toen zag ze een lichte beweging en begreep dat het ding niet dood was. Snel verzamelde ze wat water op een blad en goot het voorzichtig in zijn mond. Twee blauwe ogen keken haar aan ...

Blauwe ogen?? Ze kneep haar ogen stijf dicht en dacht. Ze zocht in haar hoofd naar de herinneringen die alle apen met zich meedragen, al denken ze daar anders nooit aan. Herinneringen die van grootmoeder, naar moeder naar kind worden doorgegeven. Ze had geen moeder, maar in haar hoofd woonden toch ook herinneringen.

Dit - wist ze opeens - dit is ... een mens!

Nu denk je natuurlijk dat ze opeens wel bang was, maar nee dat was ze niet. Ze tilde zijn hoofd en een stuk van zijn lichaam op en legde het tegen haar borst. Ze sloeg haar armen om hem heen. Deze mens moest warm worden. Links en rechts plukte ze wat vruchten en gaf ze hem; hij at ze meteen op. Net als zij die ochtend was deze mens nat en hongerig. Net als zij was deze mens alleen.

Ze zag zijn gezicht vertrekken en zag witte tanden; bij

apen wist je dan meteen dat ze boos of angstig waren, maar zij voelde dat deze mens dat niet was. Hij maakte geluiden die ze niet begreep. Terug naar de herinneringen: ahhh, ja. Dit was een glimlach; mensen doen dat wanneer ze blij zijn. Ze probeerde zijn glimlach na te doen, maar zag dat hij dat niet leuk vond. Ach, ik begrijp het wel, dacht ze, ik ben ook zo lelijk...

Lang zaten ze daar, zij en deze mens. Ze gaf hem meer water en meer vruchten en hij werd droog en warm. De zon stond al veel hoger aan de hemel en zij wist dat ze van deze plek weg moesten gaan; de roofdieren zouden kunnen komen. Ze duwde tegen hem en hij begreep dat hij moest opstaan. Ze steunde hem en toen hij stond was hij twee keer zo lang als zichzelf. Ze sloeg haar arm om hem heen om hem te helpen bij het lopen en langzaam - erg langzaam - werd de terugweg naar de groep gemaakt. Soms keek hij op haar neer en glimlachte; zij glimlachte maar niet terug ...

Daar was de open plek met gras, daar waren de apenkinderen nu aan het stoeien. Toen ze het meisje en de mens zagen begonnen ze allemaal te krijsen en gingen zo snel ze konden hoog in de bomen zitten; het deed het meisje plezier om te zien dat zij bang waren. Daar stond de mens in de zon en ze kon zien dat hij zich mooi en soepel bewoog. Zijn handen kon hij bewegen als vogels hun vleugels. Ze zaten daar in de zon en keken naar elkaar.

Dagen gingen voorbij. De mens werd sterk en kon zijn eigen eten zoeken; hij was lenig en kon via de lianen zijn bed van takken en bladeren vinden.

De groep wende aan hem en niemand was meer bang voor hem. Hij luisterde graag naar het trommelen van de stokken tegen de boomstammen, het spel van de jonge apen. Hij nam ook een stok en sloeg ermee tegen een boom. De apen waren verbaasd, want zo hadden ze het nog nooit eerder gehoord. Toen hij twee stokken nam om ermee te trommelen gingen de apen het ook proberen. Zo leerden zij langzaam hoe het moest en ze vonden het mooi.

Toen de jonge apen goed konden trommelen ging de mens naar de open plek in het woud en begon te bewegen. Wat was iedereen verrast -- zo snel gingen die benen, zo mooi bewogen die armen, zo sierlijk die handen. Dat was leuk spelen! Al gauw gingen de kleintjes meedoen, en de mens liet dan heel vaak zijn tanden zien.

Dag na dag dansten de mens en de apen; steeds beter dansten de apen. Het meisje met de rood-blonde vacht wilde ook graag meedansen, maar ze werd weggejaagd. Ook hieraan mocht zij niet meedoen. Vanaf de rand van de open plek keek ze, iedere dag,

en wanneer iedereen sliep deed ze de dansbewegingen na; hoe sierlijk waren ook haar armen en handen. Hoe verdrietig was ze dat ze niet mee mocht doen.

Het was laat op een avond, het meisje was onrustig, ze kon maar niet in slaap vallen.. Kwam het door de volle maan? Het zilveren licht toverde het groene gras om in glanzend grijs. Zachtjes, om niemand wakker te maken, verliet ze haar boombed en liep naar het midden van de open plek. Daar stond ze, zo recht als ze kon en bewoog haar armen en handen zoals ze het de mens had zien doen. Haar voeten maakten de passen. Zonder trommels, alleen in het zilveren licht van de maan danste zij en liet haar handen bewegen als de vogels hun vleugels.

Ook de mens kon die nacht niet slapen. Hij stond in de schaduw van zijn slaapboom en keek naar het dansende meisje. Hij wist dat ze nooit had mogen meedansen en toch kan ze het, bijna zo vloeiend en elegant als hijzelf danste.

Ze hoorde zijn stem; ze zag hoe hij naar haar toeliep, twee handen naar haar uitgestoken; hij wenkte haar en ze wist dat hij wilde dat ze met hem samen zou dansen.

Ze boog haar hoofd, kruiste haar armen voor haar borst. Hij stond tegenover haar en deed hetzelfde. Langzaam en oh zo vloeiend bewogen de armen, vormden de handen de prachtige figuren in het zilveren licht. Zo dansten zij - het meisje en de dansmeester; hun handen elkaar soms rakend. Intens was het zilveren licht, het leek haar te kleden als in een glanzende jurk - zijde en tule.

Steeds rechter werd haar rug, langer haar benen, haar rood-blonde vacht werd een glanzende blanke huid; haar haar een gordijn van ragfijn goud; steeds dichterbij kwamen haar groen-bruingevlekte ogen dichterbij zijn blauwe ogen. Verwondering en verrukking glansde in hun ogen. Al dansend, op het ritme van de trommelstokken, die zij niet hoorden maar in hun hart voelden, veranderde zij terug in wie ze ooit was - voordat ze door een gemene heks betoverd werd - een prachtige jonge vrouw, een prinses. Hij zei hoe goed ze danste, hoe heel erg mooi ze was - en oh wonder, ze verstond hem. De dans was gedanst, bewegingsloos stonden ze daar en hij zei: 'Mijn naam is Xander' . Ademloos, een magisch moment: ze glimlacht....'ik heet Mirene, zegt ze'.

Noemen we dit verhaaltje een sprookje? Sprookjes beginnen altijd met: er was eensen eindigen altijd met: en ze leefden nog lang en gelukkig.

Ik ben altijd bij jou!

Ik laat je nooit alleen,
want Ik ben voor en achter jou
en altijd om je heen.

Mijn zegenende handen,
rusten altijd op jou.

Ik heb je lief,
jij bent Mijn kind
van wie Ik zoveel hou!

Woorden van Gods liefde

ZEE.

*Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.*

*Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.*

*Ik wil alleen zijn met de golven,
'k wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luist'ren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.*

*Ik wil luist'ren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.*

Toon Hermans.

De gebarsten pot

Aziatisch volksverhaal

Kamal woonde lang geleden in India. Hij woonde met zijn ouders en zijn zusjes in een klein huisje op de helling van een berg. Kamal was de oudste van de kinderen en hielp zijn ouders wanneer hij maar kon.

Iedere morgen liep Kamal naar het dorp onderaan de berg, om water te halen in de put. Op zijn schouder droeg hij een lange stok. Aan de punten van de stok hingen twee grote stenen potten. De een bungelde links van hem als hij liep, de andere rechts. De weg naar beneden was gemakkelijk. Het was nog niet zo warm en de twee potten waren leeg. Onder in het dorp vulde hij de potten met water en liep dan terug. Langzaam liep Kamal over het smalle bergpaadje. Er stonden maar weinig bomen en de zon brandde op zijn hoofd. De stok drukte zwaar op zijn schouder door het gewicht van het water. Stapje voor stapje liep Kamal verder. Hij lette goed op dat de potten niet te veel schommelden en het water er niet uit klotste. Zo ging het iedere dag.

Toen hij op een dag de potten met water in de schaduw van het huis neerzette, hoorde hij een diepe zucht. Verbaasd keek Kamal om zich heen. Er was niemand in de buurt. Opnieuw hoorde hij een zucht, nu met een snik. Het leek wel of er iemand verdriet had. Toen zag Kamal het: één van de twee waterpotten huilde: "Het spijt me zo, jongen. Je werkt iedere dag zo hard om water te halen. Maar aan mij heb je helemaal niets. Ik ben gebarsten, waardoor de helft van het water er onderweg uitloopt. Ik ben een waardeloze pot, snif..." Kamal had al lang gezien dat er een barst in de pot zat. Zijn vader en moeder hadden geen geld voor een nieuwe pot. Nu liepen de waterdruppels als tranen uit de barst en rolden over de ronde pot naar de grond. Kamal glimlachte: "Nee hoor, je bent helemaal niet waardeloos. Let morgen goed op, als we naar de put gaan. Dan laat ik je wat zien."

De volgende ochtend stond Kamal net als altijd vroeg op om water te halen. Hij tilde de stok op zijn schouder. Aan de ene kant hing de goede pot te blinken in de zon. Alsof hij wou zeggen: "Kijk eens, hoe mooi ik ben en hoe goed ik mijn werk doe." De pot met de barst hing treurig aan de andere kant. "Kijk onderweg naar de grond," zei Kamal tegen hem, "en vertel me wat je ziet." Vrolijk liep Kamal de berg af naar het dorp. "En, wat heb je gezien?" vroeg hij toen ze bij de put waren gekomen. De gebarsten pot zuchtte: "Niets bijzonders; zand en stenen en af en toe een droog plukje gras." Kamal knikte: "Precies, maar kijk op de terugweg nog een keer."

Kamal vulde de twee potten met het koele water uit de put. Hij draaide zich om en begon aan de zware weg terug. De gebarsten pot hing nu aan de andere kant van het pad. Hij verloor water, net als de dagen daarvoor. De druppels vielen op de grond naast het pad. Aan deze kant van het pad zag de pot tussen de stenen gras en bloemen. Het gras was fris en groen. De bloemen hadden alle kleuren van de regenboog en roken heerlijk. De pot werd er vrolijk van. Toen ze bij het huis waren, zette Kamal de potten neer. "En, wat heb je gezien?" vroeg hij weer. De pot vertelde over de bloemen. Deze kant van het pad was veel mooier dan de andere kant.

Kamal glimlachte. "Weet je waarom er aan de ene kant van het pad zoveel groeit en bloeit en aan de andere kant niet? Ik loop er elke dag als ik water haal. Iedere dag zorg ik dat jij aan dezelfde kant hangt en druppelt er water uit jouw barst op de grond aan die kant van het pad. Precies genoeg om ervoor te zorgen dat de planten niet verdrogen." De gebarsten pot voelde hoe hij begon te glimmen van trots. De bloemen konden alleen groeien met zijn hulp. Daar had hij nooit aan gedacht!

De pot klaagde daarna nooit meer over het lekkende water. Voortaan keek hij iedere dag trots naar de prachtige bloemen langs het pad, die er dankzij hem groeide

Recept: Gegratineerde-geitenkaassalade met aardbeien

Zin in een salade? Ga voor deze zomerse geitenkaassalade.
De geitenkaas gril je met honing goudbruin in de oven.
Heerlijk met zoete aardbeien en geroosterde pecannoten.

4 personen

655 kcal

20 min. bereiden

18 min. Oventijd

Ingrediënten

(Op basis van 4 personen)

80 g ongebrande pecannoten

3 el vloeibare honing

½ el gedroogde rozemarijn

4 robuuste speltbroodjes

250 g verse aardbeien

2 el extra vierge olijfolie

2 el balsamico

1 tl grove mosterd

200 g zachte geitenkaas

naturel

300 g salademix

Dit heb je nodig

bakpapier

Aan de slag

1. Verwarm de oven voor op 180 °C. Meng de noten met de helft van de honing, de gedroogde rozemarijn, peper en eventueel zout.
Verdeel over een met bakpapier beklede bakplaat en rooster ca. 10 min. in de oven, schep halverwege om. Laat afkoelen en hak grof.
2. Verhoog de temperatuur van de oven naar 220 °C en bak de broodjes af volgens de aanwijzingen op de verpakking.
3. Maak ondertussen de aardbeien schoon en snijd in kwarten.
Klop de olie met de balsamicoazijn, mosterd en ¼ van de honing in een kom tot een gladde dressing. Breng op smaak met peper en eventueel zout.
4. Zet de ovengrill aan. Besprenkel de schijfjes geitenkaas met de rest van de honing en verdeel over de met bakpapier beklede bakplaat.
Gril de kaasjes in ca. 5 min. goudbruin onder de grill.

Meng de salade met de dressing. Meng de aardbeien erdoor, verdeel de geitenkaasplakjes erover en bestrooi met de pecannoten.

Snijd de broodjes in stukken en serveer erbij.

Bereidingstip: Je kunt de noten 1 week van tevoren maken. Bewaar in een afgesloten pot.

Algemeen: Meer weten over kooktechnieken

Bron: (<https://www.ah.nl/allerhande/artikelen/kooktechnieken>)?

Pinksteren

Teleurgesteld zitten ze bij elkaar. Ze hadden veel van Hem verwacht. Hij zou zijn koninkrijk op aarde beginnen. Hij was hun voorbeeld zij zijn volgelingen. Maar alles liep anders. Ze hadden hem gedood en nu wisten ze het niet meer. En plots staat Hij daar in hun midden. En ook anderen zagen hem verschijnen. En ineens zagen ze hem op een dag opstijgen naar de Hemel.

Die verschijningen doen denken aan het gevoel dat een overleden naaste ineens naast je staat en je bemoedigend toespreekt.

Ik zal nooit die ene droom vergeten waarin ik in een ruimteveer op weg was naar een ruimtestation. Toen ik daar aan kwam werd ik bij het uitstappen door iemand geholpen die mij bekend voorkwam. En ik vroeg hem: "wat doe jij hier?"

Op aarde is iedereen naar je op zoek." De man keek mij aan en antwoordde:

"Mijn plaats is hier in het hiernamaals. Jouw plaats is beneden op aarde."

Het was mijn broer Kees die in 1962 als gevolg van een verkeersongeval om het leven kwam.

Sinds die tijd heb ik het gevoel dat hij mij de goede richting aangeeft.

Een paar jaar geleden verschenen mijn ouders aan mij tijdens een optreden.

Ik had die ochtend net te horen gekregen dat mijn moeder was overleden en zich bij mijn eerder overleden vader gevoegd had.

's Avonds bij het optreden voor Nederlandse emigranten in Letbridge Canada keek ik de zaal in en ineens zag ik ze zitten. Mijn beide ouders. Gezellig naast elkaar. Een beetje achter in de zaal.

En ik zag dat ze genoten van het spel.

Dat moment zal ik nooit weer vergeten.

Het zijn geen verschijningen zoals ze in het oude en nieuwe testament worden beschreven, maar voor mij zijn ze zijn ze toch waardevol.

Vorig jaar kregen we een nieuwe regering waar we veel van konden verwachten.

Met een partij die wel eens orde op zaken zou stellen tenminste dat hadden zij beloofd.

Maar na 11 maanden trok men de stekker eruit en viel het kabinet.

Plannen die aan de ene kant niet konden maar aan de andere kant misschien toch nodig waren.

Veel onzekerheden onder onze boeren, moeten we vertrekken of mogen we ons bedrijf voortzetten?

Veel onzekerheden en toezeggingen maar nooit 100% zekerheid.

Teleurgesteld, net als de volgelingen van Christus. Maar hopelijk krijgen ook zij de kracht van de Heilige Geest om door te gaan met een nieuw elan.

Blijf niet staren op wat vroeger was: sta niet stil in het verleden.

"IK" zegt Hij "ga iets nieuws beginnen, het is al begonnen, merk je het niet?".

Een zin uit een van de liederen die we van tijd tot tijd zingen in de vieringen.

A3

AARTSHERTOGIN	HAAGBEUK	POLITIEWAGEN
ADER	HAAI	SCHOT
AFSCHEIDSLIED	HERSTELBETALING	SEIN
AQUARIUMPLANT	HOUTBLOK	SERIE
ATOOMGELEERDE	HUISHOUDFOLIE	SHAWL
BAGGEREN	IDEALIST	SMAK
BESLUITVAARDIG	IJDEL	STAPELVERLIEFD
BETON	KETTER	STEUNPROGRAMMA
BOLERO	KLIF	STOL
BREM	KOEMEST	TERUG
BROODROOSTER	KOFFIEMOLEN	TIJDGENOOT
BUREAUAGENDA	LANGSZIJ	UITDAGEND
CIJFERWERK	MARKTANALYSE	UITZONDERLIJK
CURSUSMATERIAAL	MODEACADEMIE	VAREN
DELEGATIE	NADEEL	VERBLIJFPLAATS
DEZE	NATUUR	VIOOLKIST
DIENEN	OMWISSELING	VOORUITBETALING
EERBIED	ONDERDIRECTEUR	VREUGDEKREET
EERZAAM	ONDIEPTE	WAKKER
EISER	ONINTERESSANT	WAVE
FOSFAATVRIJ	ONTDOOID	WEKKEN
FUST	ONUITWISBAAR	WERKZAAMHEID
FYSISCH	ORIENTERING	ZIER
GADGET	OUDEJAARSDAG	ZWAAR
GASOVEN	PACHT	
GAVE	PERSOON	
GIPSMODEL	PIANIST	
GRUT	PITA	

Woordzoeker

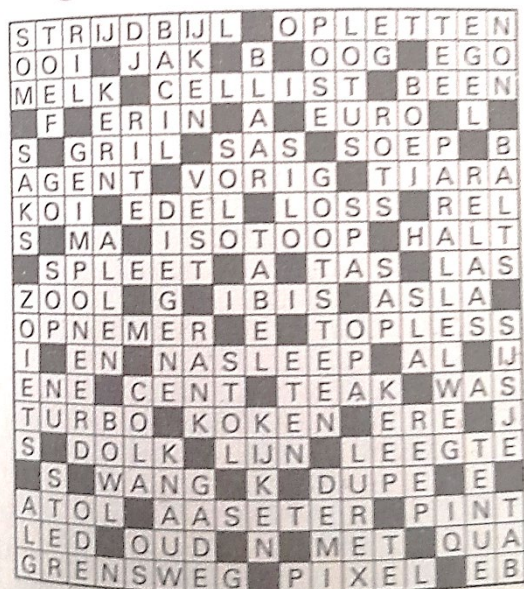
We zoeken 15 letters.

De uitslag vinden jullie
in EB 339.

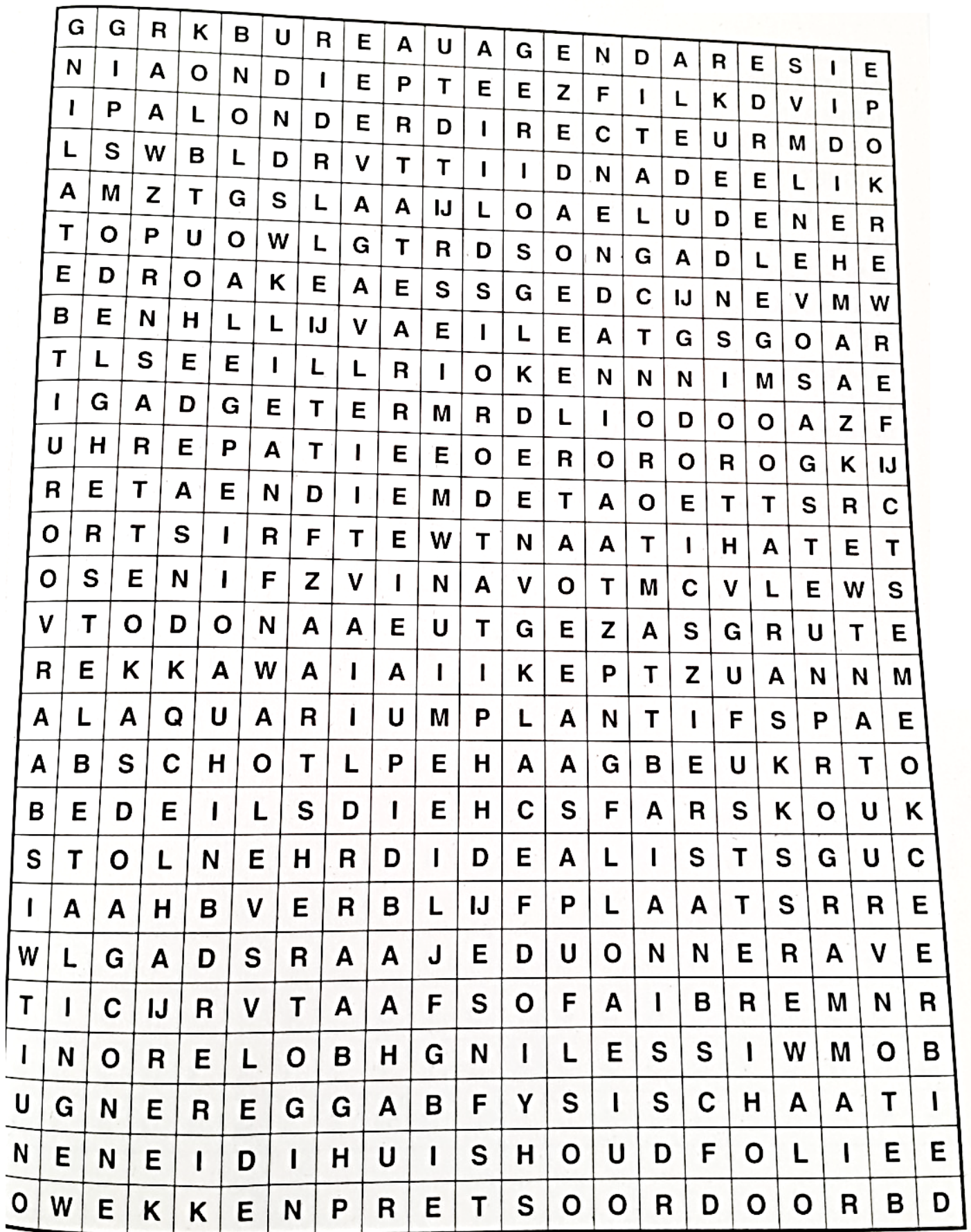
Fijne vakantie allemaal
namens de redactie.

Uitslag puzzel 337

Puzzel je mee?

Bestuursfunctie	Persoonlijke gegevens	Telefoon
Voorzitter	Piet Verschure, Dwingelderveld 5 verschurepiet@gmail.com	06 572 094 83
Secretaris	Jan Hoozeboom, Radon 33 secretaris.zeewolde@hotmail.com	036 848 62 80
Penningmeester / vicevoorzitter	Walter Lodewijk kbopen.zeewolde@gmail.com	036 522 58 48
Coördinator activiteitencommissie	Rob Thoen, Boomkleverlaan 45 activiteit.kbo@outlook.com	06 229 781 04
Ledenadministratie	Agnes Croese leden.kbozeewolde@gmail.com	06 151 475 65
Lief en leed	Ria Heinsbroek, Coulisse 7 b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	06 465 460 03
Lid	Nico van der Zwet, Groene Specht 19 nico@vanderzwet.com	06 373 198 92
Leden met ondersteunende functies:		
Coördinator Belastinghulp	Jan Gordijn jgordijn1939@kpnmail.nl	036 522 62 82
Coördinator gastvrouwen Meermin	Maria te Molder mtemolder@hetnet.nl	06 121 217 91
Activiteitencommissie Aanmelding en annulering van activiteiten: activiteit.kbo@outlook.com	Rob Thoen Maria Thole Harry de Meijer 	06 229 781 04 06 237 083 53
Acquisitie "Even Bijpraten"	Gerrit Thiele, de Nes 5 gerritenchristien@gmail.com	06 290 366 87
Redactie "Even Bijpraten"	Ida Hazelaar, Radon 33 redactie.ebzeewolde@hotmail.com	036 848 62 80
Kopij voor "Even Bijpraten": EB nr. 339. September EB nr. 340. Oktober	Liefst digitaal aanleveren uiterlijk op: 13 aug 2025 10 Sept 2025	
Beheer internetsite www.kbo-flevoland.nl Op deze site is "Even Bijpraten" in kleur te lezen	Ida Hazelaar, Radon 33 websitebeheerder.zeewolde@hotmail.com website adres: kbo-flevoland.nl//zeewolde	036 848 62 80
Lief en leed 	Als u iemand weet die jubileert, ziek is of een attentie verdient, wilt u dit dan aan Ria Heinsbroek doorgeven? b.n.j.heinsbroek54@gmail.com	06 465 460 03
Aanmelding als lid: kan gedurende het hele jaar	Opzeggen lidmaatschap: uiterlijk 1 dec., daarna loopt het lidmaatschap automatisch door tot 1 dec. van het volgende jaar . leden.kbozeewolde@gmail.com	06 151 475 65
Bankrekening KBO Zeewolde:	NL33 RABO 0338 1508 70	

Brengt u een lid aan bij de kbo,
dan krijgt u een taartje cadeau